

Vidčané přivítali první vlak ve své obci

Bylo to už v zimě, kdy si pár přátel povídalo u dobrého moku v hospodě U Hanáčků o tom, co ve Vidči ještě nemáme. A přišli na to, že je to vlak. Koleje do Vidče sice nikdo nepoložil, ale proč by sem nemohl přijet? Vždyť pořád si to šine po Rožnově a stejně je většinou prázdný, takže může v létě zavítat i do Vidče. No a hned na místě se vytvořil přípravný výbor ve složení Mirka Brussová, Blanka Drdová, Jiří Brzokoupil a Petr Jurča. Vláček objednali, oslovili lidi, co mají smysl pro srandu, vymysleli i natiskli místenky a opatřili kostýmy. Den „D“ stanovili na 20. července 2012.

A tak se také stalo. Před šestou hodinou večerní se v Rožnově u Sušáku sešlo na šedesát Vidčanů všech věkových kategorií v lázeňských kostýmech, aby reprezentovali jednak lázeňské město a samozřejmě hlavně svůj smysl pro humor a recesi. Vlak měl svého vlakvedoucího i průvodčího v osobě Blanky Drdové, která svědomitě prodávala jízdenky před nástupem a cestou pomocí megafonu komunikovala s cestujícími

i s přihlížejícími diváky. V 18 hodin pak výpravčí Jiří Brzokoupil slavnostně vypravil historicky první vlak do Vidče a poslední před položením kolejí!

Po projetí rožnovským parkem a městskými ulicemi směřoval vláček odhodlaně do kopce Kozáku směrem na Vidče. Bravurně to zvládl a když podjel videčský viadukt, byl při jízdě z kopečka pozdravován udivenými lidmi a zastaven právě pod ním veselou partou Kubišů, co zapíjela narození potomka.

Po nucené zastávce pokračoval pak dál dědinou do centra. Protože lázeňští hosté milují a s oblibou navštěvují památky, provezl je vláček kolem těch videčských – novogotického kostela sv. Cyrila a Metoděje, roubené zvoničky a tajemného kamenného balvanu. Cestou nezapomněli cestující pozdravit i hochy „kanalizátory“, co ve Vidči už druhým rokem budují kanalizaci a nechtěně občanům ztrpčují život.

Pak už čekala vláček hlavní „železniční“ stanice Sifónov – hospoda U Hanáčků. Tam shromáždění lidé už

vyhlíželi jeho příjezd a hospodský, alias Sifón, podával malé občerstvení, které bylo v ceně místenky.

Když se lázeňští hosté v hospůdce náramně pobavili, odebrali se opět do vláčku a ten se s nimi rozjel směr Rožnov. Lidí kolem cesty bylo už více a dokonce jedna ze zvědavých občanek vláček v kopci i zastavila. Pak už si to pěkně upaloval z kopečka do Rožnova, kde se cestující rozešli ke svým dopravním prostředkům a odjeli do Vidče. V hospodě U Hanáčků si pak poseděli, zhodnotili akci, poklábosili, pozpívali a rozešli se v pohodě domů.

Tato téměř soukromá recesistická akce měla ještě dohru. Lidé, co vláček viděli, se divili, že o tom nic nevěděli a že by se rádi zúčastnili. Jenže: vláček je jen pro šedesát lidí a ostatně, každý má možnost přijít s nějakým nápadem a zrealizovat si ho. Ve Vidči se prostě stále něco děje, i když je okurková sezóna. Nápad s vláčkem, když do Vidče nikdy nejel a asi ani nikdy nepojede opravdu vlak, je přímo milionový.

Marcela Švajdová

Blanka Drdová (na snímku s megafonem) se podílela i na příjezdu prvního vlaku do Vidče.
Foto 3x: Zdeňka Holišová

Naše jubilantka Blanka

Na mnoha místech naší vlasti žijí lidé, o kterých toho moc nevíme, protože nemají ve zvyku na sebe upozorňovat a to, co dělají, považují za naplnění svého života. I u nás ve Vidči je hodně takových a v různých věkových kategoriích. Například dobrovolní trenéři a cvičitelé, organizátoři různých společenských akcí, lidé, kteří pečují o krásný vzhled kulturních památek apod. Dělají vše jaksi samozřejmě a neptají se, co za to, i když žijí v tvrdém kapitalismu.

Dnes bych ráda napsala o člověku, který by ve své skromnosti nechtěl být nikdy zmiňován při významných příležitostech a ne tak v tisku. Jedná se o paní Blanku Drdovou – tetu Blanku, paní Blanku, Blaničku, kamarádku Blanku, výbornou partičku a srdcařku každým coulem, obětavou a vždy chápající ženu, maminku dvou „ogárků“, kteří ovšem už dávno vyrostli z dětských kopaček, sportovní fanynku, nadšenou autorku a organizátorku různých zábavných akcí, programového „rejžu“ na každoročních zájezdech i při jiných příležitostech.

Tato žena má prostě dar udělat všechno co nejlépe a ještě lidem kolem sebe přinést radost. Sama spoustu věcí vymyslí a pak s partou podobných nadšenců je i zrealizuje. Zapojuje se do akcí, které pomáhají i dru-

hým. Například sirotku Dimovi se snažila ve své rodině po několik let nahradit chybějící rodiče. Přitom to nedělá proto, aby si toho kdokoliv nějak všiml, ale proto, že to považuje za správné, že jí to těší a bere to jako náplň svého života. Je to taková správná „dobrá duša.“

Není od věci, že od mládí byla pořád v permanentě. Patřila k výborné partě videčských loutkářů, krásně recituje, dlouhá léta pracuje ve sboru pro občanské záležitosti, v kulturní a sociální komisi při radě obce a pomáhá při akcích dalších organizací, když ji o to požádají.

Osobně si Blanku velice vážím, a proto jsem si dovolila o ní napsat pár řádek. Ona totiž právě slaví kulatiny – 50. narozeniny. Je tedy poměrně mladá a určitě připraví ve Vidči ještě hodně zajímavých akcí. Přeji jí za sebe a za všechny, kterým dělá radost, pevně zdraví, štěstí a hodně životní pohody.

Marcela Švajdová

Role výpravčího se ujal Jiří Brzokoupil.

Jedna ze zastávek byla v centru obce.

